

РЕШЕНИЕ

№ 3988

гр. София, 16.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в публично заседание на 01.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **2116** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл.178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Производството по делото е образувано по подадена от „София Мед“ АД, с ЕИК[ЕИК], представлявано от членовете на съвета на директорите и представляващи дружеството Л. Г. и Й. П. жалба срещу предписание № 9/17.01.2023 г. на директора на РИОСВ – С., с което е предписано на жалбоподателя при извършване на трансграничен превоз на отпадъци, не по-късно от един ден от деня на натоварването им, да изпраща на посочен електронен адрес попълнен формуляр по приложение VII от Регламент /ЕО/ № 1013/2006, подписан в поле 12 от лицата, уреждащи превози, или копие на попълнен формуляр по образец, съгласно приложение № 52 от получателите на отпадъците.

В жалбата са изложени подробни съображения за незаконосъобразност на оспорения акт. Посочва, че в оспорения акт неправилно е определено качеството на дружеството като субект на предписанието. Също неправилно са посочени и документите, които следва да се изпращат до РИОСВ, при това в алтернативна възможност. Неправилно е определено и постоянен срок за изпълнение на предписанието, тъй като това означава, че срок изобщо липсва. Счита, че предписание с такъв срок е незаконосъобразно. Счита, че дружеството като получател на отпадък има задължение да изпраща документ, различен от приложение № VII, а именно приложение № 52. Т.е. изначално предписанието е лишено от предмет. Излага съображения за немотивираност на предписанието. Моли за отмяна на оспореното предписание.

В съдебно заседание, представляван от адв. М., моли да се уважи жалбата и да се отмени обжалваният административен акт. Претендира присъждане на разноски по делото по представен списък.

Ответникът - директора на РИОСВ – С. не взема становище по жалбата.

В съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

В РИОСВ - С. е постъпило писмо вх. № 23220/16.12.2022 г. от дирекция „Национален Координационен център“ към МОСВ, съдържащо справка за изпратени Приложения № VII на Регламент (ЕО) № 1013/2006 за периода 01.11.2022 г. до 30.11.22 г.

След извършен преглед на справката и изготвен анализ е констатирано, че през м. ноември „София Мед“ АД е извършило 116 броя превози, от които за 7 броя липсва информация за предварително уведомяване и за 26 броя информацията е получена извън законоустановения срок.

В становище по делото, ответникът изрично посочва, че констативен протокол във връзка с даденото предписание, не е съставян.

Въз основа на цитираното писмо и справката към него е издадено оспореното Предписание № 9/17.11.2023 г. от директора на РИОСВ – С., с което на основание чл. 14, ал. 4 от ЗООС е предписано на дружеството, при извършване на трансграничен превоз на отпадъци, не по-късно от един ден от деня на натоварването им, да изпраща на посочения в писмото електронен адрес попълнен формуляр по Приложение № VII на Регламент (ЕО) № 1013/2006, подписан в поле 12 от лицата, уреждащи превози, или копие на попълнен формуляр по образец съгласно приложение № 52 от получателите на отпадъци. В предписанието е посочен срок: постоянен.

Административният акт е съобщен на жалбоподателя на 23.01.2023 г.

Жалбата е подадена на 30.01.2023 г.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е Предписание № 9/17.11.2023 г., издадено от директора на РИОСВ – С., с което на основание чл. 14, ал. 4 от ЗООС е предписано на дружеството, при извършване на трансграничен превоз на отпадъци, не по-късно от един ден от деня на натоварването им, да изпраща на посочения в писмото електронен адрес попълнен формуляр по Приложение № VII на Регламент (ЕО) № 1013/2006, подписан в поле 12 от лицата, уреждащи превози, или копие на попълнен формуляр по образец съгласно приложение № 52 от получателите на отпадъци.

Жалбата е подадена от лице, имащо правен интерес от оспорване на акта, тъй като жалбоподателят е адресат на процесното предписание, поради което с нея са засегнати негови права и законни интереси. Жалбата е в срока за обжалване на индивидуалните административни актове, за което са представени надлежни доказателства.

По своята същност, задължителното предписание е указване извършването на фактически действия, дължимо поведение, които проверяваният субект следва да предприеме за отстраняване на допуснати пропуски при осъществяване на разрешената от компетентните административни органи, дейност. Предписанието изисква активно поведение от страна на адресата в рамките на посочените в него срокове за изпълнение. Практиката на съдилищата по този въпрос е непротиворечива. Като акт, създаващ задължения за адресата и предписващ конкретно поведение, скрепено с осъществяваната от контролните органи административна принуда, предписанието е индивидуален административен акт, подлежащ на съдебен контрол по реда на АПК, в хода на който да се преценят редица обстоятелства, включително и дали са били налице материалноправните предпоставки за издаването му. Предписанията по ЗООС, дадени от компетентни контролни органи, имат задължителен характер. Същите представляват индивидуални административни актове, с които се създават задължения за адресата и се предписва конкретно поведение, скрепено с осъществяваната от контролните органи административна принуда. Т.е. жалбата е насочена срещу годеен за оспорване административен акт, поради което следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 от АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извършва пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът, т. е. на всички основания, визирани в чл. 146 от АПК. При преценката си, съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в оспорвания индивидуален административен акт, представената административна преписка и събраните по делото доказателства. При проверката на административния акт, съдът не е обвързан от основанията, въведени от оспорващия, нито от неговото искане. Съдът следва да отмени или обяви за нищожен акта и ако констатира порок, който оспорващият не е посочил.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

По съответствие на заповедта с процесуалните правила:

Оспореното предписание е издадено от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия, съгласно чл. 14, ал. 4 от ЗООС, а именно директорът на РИОСВ – С.. Съгласно посочената разпоредба директорите на РИОСВ, директорите на националните паркове и директорите на басейновите дирекции съставят предупредителни и констативни протоколи, издават предписания, заповеди за прилагане на принудителни административни мерки и наказателни постановления.

Актът е издаден в предписаната писмена форма, в него са посочени фактическите и правните основания за издаването му, като е посочен издателят на предписанието, какво е установил органа от фактическа и правна страна и в крайна сметка какво е решението му по същество, като се съдържа разпоредителна част, с която се определят задълженията за адресата му, начина и срока на изпълнението им. В обстоятелствената част на оспорения административен акт, както и в съдържащата се справка, приложена към писмото № 23220/16.12.2022 г., към които препраща предписанието, са изложени фактите, послужили за издаването му. Посочена е относимата правна норма, като е прието, че е налице неизпълнение на задължението на жалбоподателя, вменено с чл. 22 ал. 4 от Наредба № 1 от 4 юни 2014 г. за реда и

образците, по които се предоставя информация за дейностите по отпадъците, както и реда за водене на публични регистри /Наредбата/, да изпраща по електронната поща попълнен формуляр по Приложение № VII на Регламент (ЕО) № 1013/2006, подписан в поле 12.

В този смисъл, съдът намира, че при издаването на визата не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до нейната отмяна на процесуално основание. Съществено е такова нарушение на административнопроизводствените правила, което поставя под съмнение истинността на правно или доказателствено значимите факти в конкретния случай.

По съответствие на заповедта с материалния закон:

С процесното предписание, на основание чл. 14, ал. 4 от ЗООС е предписано на дружеството, при извършване на трансграничен превоз на отпадъци, не по-късно от един ден от деня на натоварването им, да изпраща на посочения в писмото електронен адрес попълнен формуляр по Приложение № VII на Регламент (ЕО) № 1013/2006, подписан в поле 12 от лицата, уреждащи превози, или копие на попълнен формуляр по образец съгласно приложение № 52 от получателите на отпадъци, със срок: постоянен.

Основните възражения на жалбоподателя са за неправилно приложение на материалния закон, изразяващо се в това, че неправилно е определен адресата /субекта/ на оспореното предписание. Обосновава доводи, че дружеството като получател на отпадък има задължение да изпраща документ, различен от приложение № VII, а именно приложение № 52. Т.е. изначално предписанието е лишено от предмет.

В настоящия случай, дължимото поведение на дружеството, което следва да предприеме, е ангажирано в качеството му на получател на отпадъци по Регламент № 1013/2006, видно и от колона № 3 озаглавена „вносител/получател“ от приложената справка, която е повод за издаване на оспорения акт. Съгласно разписаното в чл. 22, ал. 4 от Наредбата /изм. - ДВ, бр. 82 от 2021 г., в сила от 01.10.2021 г.), в случаите, за които не се изисква нотификация за превози на отпадъци за или внос в Република България по Регламент (ЕО) № 1013/2006, се изпраща по електронна поща до РИОСВ по местоназначение на отпадъците не по-късно от един ден от деня на натоварване копие на попълнен формуляр по Приложение VII на Регламент (ЕО) № 1013/2006, подписан в поле 12 от лицата, уреждащи превози, или копие на попълнен формуляр по образец съгласно приложение № 52 от получателите на отпадъците. Т.е., от текста на цитираната правна норма не се установява задължение, което да е вменено на получателите на отпадъци, какъвто е жалбоподателят, съгласно приложимата редакция на разпоредбата на чл. 22, ал. 4 от подзаконовия нормативен акт, да изпраща копие на попълнен формуляр по образец съгласно Приложение № 52. От разписаното в чл. 22, ал. 4 от Наредбата следва, че изпращането на попълнен формуляр по Приложение VII на Регламент (ЕО) № 1013/2006, подписан в поле 12, е задължение на лицата, уреждащи превози, какъвто жалбоподателят не е. Задължение за получателя на отпадъци по чл. 22 ал. 4 от Наредбата е било вменено с предишната редакция на от цитираната правна норма - ДВ, бр. 30 от 2020 г., в сила от 31.03.2020 г., според която лицата, уреждащи превози за или внос в Република България на отпадъци по Регламент (ЕО) № 1013/2006 и получателите на отпадъците в случаите, за които не се изисква нотификация, изпращат до РИОСВ по местоназначение на отпадъците по

електронна поща не по-късно от деня на натоварване копие на попълнен формуляр по Приложение VII на Регламент (ЕО) № 1013/2006, подписан в поле 12.

След изменението в текста на относимата правна норма с ДВ, бр. 82 от 2021 г., в сила от 01.10.2021 г., това задължение за получателя на отпадъците е отпаднало, съответно е отпаднала възможността за указване дължимото поведение, което жалбоподателя следва да предприеме, а именно да изпраща до РИОСВ по електронна поща не по-късно от деня на натоварването копие на попълнен формуляр по Приложение VII. В измененото съдържание на разпоредбата е налице друго задължение, за изпращане друг документ - Приложение 52, което се въвежда за първи път, считано от 01.10.2021 г. При положение, че съгласно действащата към датата на издаване на Предписанието нормативна рамка не съществува задължение за получателя на отпадъка да изпраща попълнен формуляр по Приложение VII на Регламент (ЕО) № 1013/2006, подписан в поле 12, то не може и да му се предписва такова задължително поведение.

Настоящият съдебен състав приема, че липсва предпоставка за издаване на процесното предписание на жалбоподателя. Ответният орган неправилно е констатирал неизпълнение от жалбоподателя на задължението за изпращане формуляр по Приложение VII на Регламент (ЕО) № 1013/2006. Това е довело до неправилното му определяне като адресат на предписанието, тъй като жалбоподателят не е задължено лице в качеството на получател на отпадъците да изпраща попълнен формуляр по Приложение VII на Регламент (ЕО) № 1013/2006, подписан в поле 12. Оттук следва обоснова извод, че незаконосъобразно административният орган е издал оспореното предписание именно на него.

Въз основа на изложеното и като провери законосъобразността на оспорения акт по реда на чл. 168 от АПК, съдът приема, че същият е незаконосъобразен, като издаден в несъответствие с материалноправните разпоредби. А жалбата като основателна, следва да се уважи.

По разноските:

Предвид изхода на спора и своевременното направено искане за това, на жалбоподателя се дължат разноски на основание чл. 143 от АПК. Представен е списък на разноските, включващ 1200 лв. с ДДС за адвокатски хонорар и 50 лв. за държавна такса, както и доказателства за реалното им извършване. Поради което на жалбоподателя се дължат разноски общо в размер на 1250 лв.

С оглед изхода на делото на ответника не се дължат разноски.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК, Административен съд София-град, II отделение, 59 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Предписание № 9/17.01.2023 г. на директора на РИОСВ – С., с което е предписано на жалбоподателя при извършване на трансграничен превоз на отпадъци, не по-късно от един ден от деня на натоварването им, да изпраща на посочен електронен адрес попълнен формуляр по приложение VII от Регламент /ЕО/ № 1013/2006, подписан в поле 12 от лицата, уреждащи превози, или копие на попълнен формуляр по образец, съгласно приложение № 52 от получателите на отпадъците.

ОСЪЖДА Регионална инспекция по околната среда и водите - С. ДА ЗАПЛАТИ на „София Мед“ АД, с ЕИК[ЕИК] сумата от 1250 лв. направени по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: